

[Finansministeren.]

store Skatteydere de Satser, heller ikke for Formueskattens Vedkommende, som der er talt om, hvortil kommer, at der jo ogsaa er indsat visse Kauteler i selve Skatteloven. Jeg maa mene, at det vil være nødvendigt at fastholde for indeværende Aar baade de Satser og de Betalingsfrister, der er foreslaaet.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, forstod jeg, gik ud fra, at Skatten skulde være betalt den 1. December. Saadan er det ikke. Skatten forfalder til Betaling den 1. December, men skal efter de almindelige Statsskatteregler betales senest den 3. Januar for første Rates Vedkommende, de tre Fjerdedele, og den anden Rate forfalder den 1. Februar og skal efter de almindelige Regler være betalt den 3. Marts. I København har man den særlige Ordning, at der ikke opkræves Skat i December, og jeg vil gaa ud fra, at det efter den Ordning, som Finansministeren her har Bemyndigelse til at træffe, vil blive saaledes, at første Rate, der vel forfalder den 1. December, først indbetales den 20. Januar, da dette er den almindelige Betalingsfrist i København, medens derimod den Rate, der forfalder den 1. Februar, skal betales den 20. Februar og ikke kan vente til den 3. Marts saaledes som i det øvrige Land. I København vil man altsaa faa lidt længere Frist med den første Rate og lidt kortere Frist med den anden Rate; det følger af hele det Skatteopkrævningssystem, som er udarbejdet for Københavns Vedkommende.

Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen spurgte, om ikke det var muligt at lempe Betalingsvilkårene noget yderligere, saaledes at der dels blev Mulighed for Henstand, dels Mulighed for en større Lempelse eller for Lempelse af andre Grunde end dem, der er omtalt i Loven. Jeg skal dertil sige, at foruden den Regel, der er givet i Loven, og som jeg har fundet det rigtigt at optage, fordi den understreger ganske særligt, at hvor Folk er kommet i Vanskelighed paa Grund af Krigen, bør man være særlig imødekommende — foruden denne Bestemmelse er der jo den almindelige Bestemmelse i Statsskatteloven om, at Finansministeren kan give Henstand og Lempelse for Statskattens Vedkommende. Og denne almindelige Bestemmelse gælder ogsaa i dette Tilfælde, saa Muligheden er der, men naturligvis vil man se noget anderledes paa Situationen i de Tilfælde, hvor Vilkaarene ikke netop er ændret paa Grund af Krigssituationen. Jeg kan imidlertid sige, at der ogsaa i andre Forhold, saaledes som det ogsaa sker i Dag for den ordinære Statsskats

Vedkommende, vil blive taget rimelige Hensyn til Skatteyderne.

Endelig har jeg kun til det ærede Medlem Hr. Frits Clausen at sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem var en udmærket Illustration til den Opfattelse, som det ærede Medlem tidligere har gjort gældende her i Tinget, at det kan falde adskillige Rigsdagsmænd meget vanskeligt at forstaa, hvad det egentlig er, de har med at gøre. Det ærede Medlem er af den Opfattelse, at her i Landet dækker man i Almindelighed Statens Behov ved Laan. Den øvrige Del af denne ærede Forsamling vil være ganske klar over, at det er ikke det, man gør, men at man, endogsaa i en Grad som maaske ikke mange andre Lande, dækker de løbende Udgifter gennem Skatter. Det, man dækker gennem Laan, er de Aktiverhvervelser, som sker med fremtidige økonomiske Formaal for Øje, og hvor al sund Økonomi berettiger til en saadan Fremgangsmaade. Derimod vilde det være en fuldkommen usund Økonomi, hvis man vilde udskrive et Laan paa blot 3 Aars Sigt til Dækning af de Udgifter, der her er Tale om. Og hvis det ærede Medlem tror, at der skulde ligge Penge af nogen som helst Betydning i den lille Opfindelse, det ærede Medlem har gjort om 50 pCt. Skat af Rigsdagsdiæter, tror jeg det var, og andre repræsentative Betalinger, saa tager det ærede Medlem fejl. Der ligger i alt Fald ikke deri Penge af nogen som helst Betydning over for de Formaal, der her er Tale om. Og disse Indtægter indgaar jo under den almindelige Beskatning, for saa vidt de da ikke dækker rene Udgifter, som paaføres de paagældende gennem den Repræsentation, der er Tale om. De indgaar under den almindelige Beskatning, og er det store Penge, det drejer sig om, kommer de ind under de store Skattesatser. Der er derfor ikke nogen særlig Anledning til i hvert Fald i denne Situation at behandle de Indtægter, der her er Tale om, paa en anden Maade end andre Indtægter.

Retoft: Hvor interessant det end vilde være at gaa ind i en Diskussion med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen om de forskellige Progressioner i Udligningsloven og Statsskatteloven, skal jeg afholde mig derfra, men der er en Ting, jeg gerne vil have Lov til at fremdrage. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen siger, det er en almindelig Erfaring, at hvis man har Penge i Kasserne, især de offentlige, er der Tilbøjelighed til Flothed. Jeg tror nu, denne Betragtning er noget for letkøbt —